

Pesta 2/14 aprilu.

Va ești dominec'a. | Redact. : strad'a arborelui verde nr. 40.

Nr. 14.

Anulu VIII, — 1872.

Pretiuu pe anu 10 fl., pentru Roman'ia 2 galbeni.

Fortepianulu in educatiunea moderna.

De câte ori audu sunandu vr'unu fortepianu sgomotosu, totu-de-una mi-aducu a min-te, câ ce placutu si poeticu instrumentu musicalu este unu — simplu flueru ciobanescu.

Scîu câ prin acêsta declaratiune puritana provocu in contra mea unu surisu despretiutoriu pe buzele mariloru maestrii musicali — de cari la noi nu sunt; scîu câ comitu unu sacrilegiu in contra simtiemintelor de predilectiune alu acelora, cari se inchina numai fortepianului.

E bine, eu recunosc ratecirea mea cutezătoria, si me rogu de iertare, câ am avutu curagiulu a comite scandalulu, spunendu in publicitate, ceea ce multi simtiescu — candu sunt singuri.

Dar, dreptu aperare in favorulu meu, fiam iertatu sê vi spunu cu tóta sinceritatea si aceea, câ nu eu sum de vina, câ preferu fluerulu pecurarescu unui fortepianu sgomotosu din salóne, ci acele multe degete neabile, cari din candu in candu mi-scósera din cutare si cutare nefericitu fortepianu sunetele cele mai — disarmonióse.

Calitatea suvenirii, ce descépta in noi vederea vr'unui obiectu, contribue multu la apretiuirea favorabila séu desavantagiósa a aceluia.

Dorere, fortepianulu stirnesce in mine mai multe suveniri neplacute, decâtu placute.

Ah! eu adoru music'a! Sunetele ei melodióse me incanta. Farmeculu ei mi-deschide unu raiu de placeri... Asiu totu ascultá-o!...

Da, eu adoru music'a... Sum fericitu candu potu s'o audu esecutata de cei inspirati cu schintéu'a divina, pe a caroru frunte mus'a poesiei a depusu sarutarea sa: inse chiar din caus'a acést'a simtiescu fiori, candu trebuie sê ascultu ristignirea unoru opere celebre.

Asié este. Eu adoru music'a. Chiar pentru acést'a nu potu sê suferu — profanarea ei.

E bine, de candu fortepianulu a devenitu o parte intregitória a culturai secului femeiescu, — va sê dica, de candu tóte domnisiórele, ori au talentu ori ba, trebuie sê invetie câte-va piese pe fortepianu: de atunce nici unu instrumentu musicalu nu a contribuitu mai multu la profanarea musicai decâtu fortepianulu.

Éta pentru ce me uitu eu cu infiorare la fortepianu.

Mi-pare bine, câ am ajunsu si eu odata de a poté spune acêsta dorere a mea, care de multe ori mi-a devenitu si mai nesuportabila prin aceea, câ nu numai fui silitu a o retacé, dar inca a o chiar sugrumá prin declaratiuni contrarie.

De câte ori, audîndu unele domnisióre paradisandu music'a, fui silitu — din eticheta —

Glume si nu pré.

Unu advocatu pledà pentru clientulu seu asié :

— E dreptu, câ elu a omoritu pe parintii sei, inse acum e orfanu, deci sê avemu mila de sermanulu june.

In unu teatru din provincia se representá dram'a „Damon si Phitias.“ In actulu antâiu, unde duce pe Damon la esterminare, la chiamarea lui nu voiá sê apare Phitias, deci, actorulu istetiu, ca sê faca neobservata de publicu acést'a intardiare, punendu - si man'a la ochi si privindu in departare, eschiamà cu patosu :

— „Ce e? unde remane elu? inca totu nu mai vine?“

Chiar in momentulu acést'a fluera o locomotiva, care plecá, (gar'a era in apropiare) si atunci unu glumetiu de pe galeria strigá :

— Mi-se pare câ va veni cu trenulu viitoriu. .

Unu copilu orfanu locuea la unchiulu seu, care era fórté avaru. Intr'o di lu-duse cu sine la unu amicu, care avea unu ogaru. Copilulu nu vediu-se pana acum nici-odata ogari si crediendu, câ de aceea e asié slabu, fiindu-câ nu pré capeta de mancare, eschiamà cu mila :

— Ah, sermanu animalu, trebuie câ si tu siedi la unchiulu teu, de esti asié slabu.

— Unde e anim'a omului? — fu intrebatu unu copilu de invetiatoriu.

— In ochi.

— Cum asié, nataraulé?

— De acolo sciu, câ sor'a-mea canta totu-de-una: *In ochi-ti diace anim'a.*

Fara bani nu póte face omulu nimica, decátu — detorii.

— Domnule, ce e o sarutare?

— Frumósa Domnisióra, ca sê-ti potu spune, trebuie sê capetu antâiu un'a.

— Tata, si in luna sunt ómeni?

— Asié se díce, dragulu meu.

— Atunci, tata draga, acei ómeni trebuie câ se aduna fórté la olalta candu e — patrariu de luna.

— Óre de ce nu raspunde colaboratorulu „Familieli“ la flécurile din „Patriá“?

— Ce? „Patriei“ sê-i raspunda? Ce patria avemu romanii adi? Da, avemu una — *ungurésca*, inse cine ar díce, câ adi avemu si-o patria romana, acela min-te, — ér cu flécurile si minciunile unei *minciuni* nu se ocupa nime.

Unu tieranu romanu, calare pe unu magariu, ducea unu sacu de bucate la móra.

— Unde mergeti voi doi? — lu-intrebà unu un-guru batjocoritoriu.

— D'apoi p'aci pe langa *alu treilea!* — i respun-se romanulu istetiu.

Gâcitura de siacu.

De M. P. Ciurdariu.

den-	tata,	din	ro-	banu.	lenu	Elu	Os-
dru	ma-	sii	ga-	e	tea	ca	so-
In	tre	ia	Li-	sca	mo-	ta,	dulu,
camp-	ce	ne-	in-	la-	bra-	stá	su
le	mi-	fa-	pe-	e	diu	fru-	Al-
nu	o	re-	e-	lu	ba	totu	se
ma-	ste-	ga-	ca-	tin-	da-	lea-	tu,
Len-	De-	ge	tu-	Va-	Nal-	des-	sol-

Se póte deslegá dupa saritululu calului.

Deslegarea gâciturei de semne din nr. 12 :

Dragile iubirile
Canta ca paserile
In tóte coltiurile,
Si prin lunci si prin campii
Si prin muntii cei pustii!
Iubirile cari-su mari
Stau la drumuri ca tâlhari;
Iubirile cari-su mici
Se atienu pe la potici;
Trecu prin tina, nu se 'ntina
De voinici tineri s'anina;
Dau prin apa, nu se 'néca
De copile se totu léga;
Trecu prin focu, nu se topecu
Si mai tar' inca hotiescu.

Desiegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele : Valeria Bianu, Susana Popoviciu, Sofia Vancea, Rosalia Bercianu n. Cretia, Elena Cristianu, Maria Fetti, Maria Rosiu, Cornelia Popu, Anastasia Barbu, Silvia si Iulia Moldovanu, Anastasia Leonescu; si de la dnii : Ioanu Pallade, Ioanu Calocianu, Petru Ciachi, Dionisiu Valeanu, Ioanu T. Necsia, si Demetriu M. Iosofu.

 Suplementu : Novele de Iosifu Vulcanu, tom. I. còl'a III.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a 1872. Piat'a Pesciloru, Nr. 9.